procedure har truffet bestemmelse om et produkts oprindelse, henhører det under de nationale toldmyndigheder på grundlag af de i forordningen opstillede kriterier at afgøre, hvor importerede produkter har oprindelse, hvilket kan medføre, at der skal betales antidumpingtold.

2. På et område, hvor der ikke af en særlig bestemmelse i Traktaten eller af retsakter af bindende karakter udstedt af institutionerne udspringer forpligtelser for medlemsstaterne, kan en opfordring fra Kommissionen i form af et memorandum til medlemsstaterne om at tage skridt til løsning af et problem ikke skabe en forpligtelse for disse til at træffe bestemte foranstaltninger. I denne forbindelse kan medlemsstaternes generelle forpligtelse ifølge Traktatens artikel 5 til at lette Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver ikke påberåbes.

DOMSTOLENS KENDELSE
30. september 1987 *

I sag 229/86

Brother Industries Limited, Nagoya, Japan,

Taiwan Brother Industries Limited, Kaohsiung, Taiwan, og

Brother International Europe Limited, Audenshaw, Manchester, Det Forenede Kongerige,

ved Clare Tritton, barrister, og advokatfirmaet Taylor Garrett, solicitors, London, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt, Arendt og Harles, 4, avenue Marie-Thérèse,

sagsøgere,

mod

* Processprog: Fransk.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent John Temple Lang som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

Committee of European Typewriter Manufacturers (CETMA), Köln, ved advokaterne Dr. Ehle, U. C. Feldmann, Dr. V. Schiller, Dr. P. C. Reszel og B. Heim, Köln, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger og Hoss, 15, Côte d'Eich,

intervenient,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 86/193/EØF af 23. maj 1986 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende import af elektroniske skrivemaskiner med oprindelse i Taiwan (EFT L 140, s. 52) og om annullation af et til alle medlemsstaterne fremsendt memorandum af 5. juni 1986 fra generaldirektøren for Fællesskabets forbindelser med tredjelande,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot som fungerende præsident, afdelingsformændene C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

efter at have hørt generaladvokaten

afsagt følgende

KENDELSE

Faktiske omstændigheder

Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 21. august 1986, har selskaberne Brother Industries Ltd, Taiwan Brother Industries Ltd og Brother International Europe Ltd anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 86/193/EØF (EFT L 140, s. 52), hvorved Kommissionen afsluttede en antidumpingprocedure vedrørende eksport til Fællesskabet af elektroniske skrivemaskiner med oprindelse i Taiwan, og om annullation af et til alle medlemsstaterne fremsendt memorandum af 5. juni 1986 fra EF-Kommissionens Generaldirektorat for Forbindelser med Tredjelande.

I begrundelsen til afgørelse 86/193 anføres det i punkt 8 og 9, at de af antidumpingproceduren omfattede elektroniske skrivemaskiner ifølge resultaterne af den gennemførte undersøgelse ikke kan antages at have taiwansk oprindelsesstatus, jfr. Rådets forordning nr. 802/68 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (EFT 1968 I, s. 157), hvorfor proceduren burde afsluttes.

I memorandummets punkt 1 anføres det, at antidumpingproceduren vedrørende import af elektroniske skrivemaskiner med oprindelse i Taiwan blev afsluttet, fordi der i virkeligheden var tale om varer med oprindelse i Japan. I punkt 3, c), tilføjes det, at der er grund til at tro, at importen fra Taiwan var et bevidst forsøg på at unddrage sig antidumpingtolden på elektroniske skrivemaskiner med oprindelse i Japan. I memorandummets punkt 5 opfordres medlemsstaternes myndigheder til at gennemføre undersøgelser i sagen og til at træffe de i denne forbindelse nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med deres toldlovgivning, ligesom de opfordres til efter seks måneder at give Kommissionen meddelelse om resultaterne af disse undersøgelser.

Til støtte for deres påstand om annullation af afgørelse 86/193 har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har savnet kompetence, og at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af Traktaten; til støtte for påstanden om annullation af memorandummet af 5. juni 1986 har de gjort gældende, at Kommissionen har savnet kompetence, at der er sket en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift og af Traktaten, samt at Kommissionen har gjort sig skyldig i myndighedsmisbrug.

Ved processkrift, indgivet til Domstolens Justitskontor den 24. oktober 1986, har Kommissionen i medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 1, påstået sagen afvist.

Ved kendelse af 11. marts 1987 har Domstolen taget en begæring fra Comittee of European Typewriter Manufacturers (CETMA) om at måtte intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande til følge.

I forbindelse med afvisningspåstanden har Kommissionen gjort gældende, at betingelserne for, at en retsakt kan indbringes til prøvelse ved Domstolen, ikke er opfyldt i dette tilfælde.

Kommissionen gør navnlig gældende, at afgørelsen og memorandummet ikke ændrer sagsøgernes retsstilling. Når der ikke er udstedt bestemmelser af Rådet eller Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 14 i forordning nr. 802/68 på grund-

lag af en udtalelse fra vareoprindelsesudvalget, er det kun et formelt påbud fra en national myndighed om betaling af antidumpingtold, der kan skabe bindende retsvirkninger for sagsøgerne, og som disse kan indbringe for de nationale domstole. Kommissionens opfattelse med hensyn til det land, hvori de pågældende varer har oprindelse, er kun udtryk for en konstatering af, at der består en forpligtelse (til at betale antidumpingtold), som allerede i forvejen påhviler eksportørerne, såfremt opfattelsen er rigtig, hvorimod der ikke derved skabes nogen ny forpligtelse for sagsøgerne.

CETMA har gjort gældende, at der hverken af begrundelsen til afgørelsen eller af memorandummet udspringer konkrete og umiddelbare retsvirkninger for sagsøgerne, idet den endelige afgørelse om en vares oprindelse træffes af de nationale myndigheder. Det må påhvile sagsøgerne at søge at godtgøre, at de pågældende elektroniske skrivemaskiner fra Taiwan rent faktisk har oprindelse dér i henhold til artikel 5 i forordning nr. 802/68, hvilket imidlertid forekommer at være vanskeligt som følge af bestemmelsen i forordningens artikel 6, der har til formål at forhindre omgåelser.

I deres indlæg vedrørende afvisningspåstanden har sagsøgerne, i det følgende angivet ved fællesbetegnelsen »Brother«, gjort gældende, at det er tilstrækkeligt til, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at det godtgøres, at den pågældende retsakt kan ændre vedkommendes retsstilling, også selv om retsakten kun er bindende for tredjemand. Ved afgørelsen og memorandummet er den fritagelse for at betale antidumpingtold, som tidligere var gældende for Brother, blevet ophævet, og dette har derfor medført en ændring af selskabernes rettigheder og forpligtelser, der er til skade for dem. Dette anbringende kan ikke imødegås ved det af Kommissionen anførte, hvorefter der ikke er tale om afgørelser, men blot om »opfattelser vedrørende bestående retlige forpligtelser«. Når henses til den rolle, Kommissionen har i forbindelse med dumpingsager, er det udtryk for et helt teoretisk standpunkt, at de nationale myndigheder ikke skulle tage hensyn til, hvad Kommissionen i afgørelsen og memorandummet har lagt til grund med hensyn til de pågældende varers oprindelse. Kommissionens afgørelse om at afslutte en antidumpingundersøgelse med den begrundelse, at oprindelseslandet er et andet end det angivne, berører Brother's legitime interesser, idet det er en følge af Kommissionens opfattelse, at der skal betales den antidumpingtold, som finder anvendelse på varer med oprindelse i et andet land. Endelig fremgår det af de foranstaltninger, som de nationale myndigheder har truffet som følge af memorandummet af 5. juni 1986, at dette utvivlsomt har skabt retsvirkninger, der kan medføre en ændring af Brother's retsstilling, som er til skade for selskaberne.

Grunde

I henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 3, forhandles der mundtligt om en formalitetsindsigelse, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, og at mundtlig forhandling er ufornøden.

Spørgsmålet, om sagen kan antages til realitetsbehandling, afhænger af, hvorvidt Kommissionens afgørelse 86/193 i sig selv, eller sammenholdt med memorandummet af 5. juni 1986 fra Kommissionen til medlemsstaterne, har kunnet berøre sagsøgernes retsstilling på en måde, der er til skade for dem.

Det bemærkes herom, at afgørelse 86/193, for så vidt der herved blev truffet beslutning om at afslutte den indledte antidumpingprocedure vedrørende de varer, der blev eksporteret fra Taiwan, ikke kan antages at være bebyrdende for de pågældende producenter eller eksportører.

Den omstændighed, at det i begrundelsen til afgørelsen anføres, at proceduren blev afsluttet, fordi det på grundlag af resultaterne af undersøgelsen ikke kunne antages, at de fra Taiwan eksporterede elektroniske skrivemaskiner havde oprindelse dér, kan heller ikke — selv indirekte — skabe retsvirkninger for producenterne eller eksportørerne. De nationale toldmyndigheder, der skal træffe afgørelse om en importeret vares oprindelse med henblik på opkrævning af en eventuel antidumpingtold, er således i denne forbindelse kun forpligtet til at lægge en bestemt oprindelsesstatus til grund, såfremt denne er blevet fastlagt af Kommissionen på grundlag af kriterierne i Rådets forordning nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse og efter proceduren i forordningens artikel 14. Den opfattelse, som Kommissionen har lagt til grund i forbindelse med en antidumpingprocedure, kan derfor ikke foregribe indholdet af de nationale toldmyndigheders afgørelser, idet disse i sådanne tilfælde fortsat har beføjelse til at anlægge et selvstændigt skøn med hensyn til vurderingen af, hvilke forhold der er afgørende for fastlæggelsen af den pågældende vares oprindelse.

Det er under disse omstændigheder udelukket, at afgørelse 86/193 skulle kunne berøre producenternes eller eksportørernes retsstilling, for så vidt det i afgørelsen udtales, at de fra Taiwan eksporterede elektroniske skrivemaskiner ikke har oprindelse dér.

Det kan herefter heller ikke lægges til grund, at afgørelse 86/193 er bebyrdende for de pågældende producenter eller eksportører, når man ikke betragter afgørelsen isoleret, men ser den i sammenhæng med memorandummet af 5. juni 1986 fra Kommissionen til medlemsstaterne.

Det anførtes i memorandummet, at antidumpingproceduren var blevet afsluttet, fordi Kommissionen skønnede, at de omhandlede varer ikke havde oprindelse i Taiwan, men i Japan, og Kommissionen opfordrede endvidere medlemsstaternes myndigheder til at undersøge problemet og træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med deres toldlovgivning.

I memorandummet gøres medlemsstaterne opmærksom på problemets alvor, men memorandummet indeholder ingen anmodning til de nationale myndigheder om at træffe nogen afgørelse af et bestemt indhold vedrørende de pågældende varers oprindelse, idet de nationale myndigheder blot opfordres til at træffe afgørelse på grundlag af national lovgivning. Retsstillingen kunne da heller ikke være nogen anden, idet der ikke ved et memorandum fra Kommissionen kan skabes en forpligtelse for medlemsstaterne til at træffe bestemte foranstaltninger, når der ikke gælder en særlig bestemmelse herom i Traktaten eller i bindende retsakter udstedt af institutionerne. Medlemsstaternes generelle forpligtelse ifølge EØF-Traktatens artikel 5 til at »[lette] Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver« kan ikke påberåbes i sagen, idet der ikke foreligger nogen fælles fastlæggelse af varernes oprindelse i medfør af forordning nr. 802/68, hvorfor beskyttelsen af Fællesskabets interesser fortsat sker på grundlag af en selvstændig vurdering hos de nationale toldmyndigheder, som Kommissionens opfattelse i dette tilfælde kun er vejledende, men ikke bindende, for.

Det må således lægges til grund, at afgørelse 86/193, selv sammenholdt med memorandummet af 5. juni 1986, ikke er en retsakt, som kan berøre de pågældende producenters eller eksportørers retsstilling på en måde, der er til skade for dem.

Sagen vil herefter være at afvise, uden at det er nødvendigt at tage stilling til sagens formalitet i henseende til de enkelte sagsøgere.

Sagsøgerne bør tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder der omkostninger, der er afholdt af CETMA, som har interveneret i sagen, og som har nedlagt påstand herom i medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger, herunder intervenientens.

Luxembourg den 30. september 1987.

Fungerende præsident

P. Heim
Justitssekretær

Y. Galmot
Afdelingsformand